

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 461

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 19 mai 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 588 din 31 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2), ale art. 22 alin. (1), ale art. 23, 24, 27 și 31 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
446. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind adoptarea amendamentelor necesare adaptării la progresul științific și tehnic a prevederilor anexelor la Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2009 privind transportul mărfurilor periculoase în România	5
457. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul transporturilor rutiere	6–10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 50 din 24 februarie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 588

din 31 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2), ale art. 22 alin. (1), ale art. 23, 24, 27 și 31 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2), ale art. 22 alin. (1), ale art. 23, 24, 27 și 31 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor, excepție ridicată de Nicodim Eugen Lupea în Dosarul nr. 395/64/2020 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.905D/2020.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, prezent personal. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care pune concluzii de admitere a acesteia.

4. Cu titlu preliminar, autorul excepției de neconstituționalitate depune la dosarul cauzei documente scrise, în 3 exemplare.

5. În continuare, acesta învederează faptul că nu are pregătire juridică, a formulat o cerere pentru asigurarea asistenței juridice în fața Curții Constituționale, dar persoana pe care a mandatat-o să îl reprezinte în fața instanței de contencios constituțional lipsește din țară.

6. De asemenea, autorul excepției arată că Legea nr. 211/2004 transpune în legislația națională Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului, susținând că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, aspect ce determină aplicarea prevederilor directivei anterior menționate.

7. Cu privire la prevederile legale criticate se arată că acestea nu transpun în mod corect dispozițiile Directivei 2012/29/UE, precizat, motiv pentru care încalcă art. 20, 21 și 140 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens se arată că textele criticate limitează accesul la obținerea de compensații a persoanelor îndreptățite, ca urmare a reglementării prin legea criticată a unor condiții excesive, prin dispoziții legale neclare și ambigue. Se susține că, în aceste condiții, victimele prevăzute de Legea nr. 211/2004 sunt în situația de a nu înțelege care sunt condițiile ce trebuie îndeplinite pentru a obține despăgubirile reglementate prin legea anterior menționată, fiindu-le, astfel, încălcat accesul liber la justiție.

8. Se mai susține că, așa fiind, interpretarea dispozițiilor legale criticate devine una arbitrară. Autorul precizează că a fost dat afară dintr-o sală de judecată când a spus că este creștin.

9. Se mai arată că, de 20 de ani, puterea legislativă a neglijat să elaboreze normele de aplicare a Legii nr. 211/2004, aspect care presupune o vătămare secundară și repetată a victimelor infracțiunilor.

10. Se mai susține că, distinct de ambiguitatea condițiilor de acces la despăgubiri, victimele nu beneficiază de asistență juridică gratuită, acesta constituind un alt aspect de natură să încalce accesul liber la justiție.

11. Se susține, totodată, că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16, creând o discriminare indirectă prin faptul că nu fac distincție între categoriile de victime.

12. Se arată, de asemenea, că textele legale criticate încalcă principiul proporționalității și, prin urmare, dispozițiile constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, prin impunerea unor condiții nejustificate de împovăraătoare, așadar, disproporționate, pentru obținerea despăgubirilor; se susține că, în aceste condiții, victimele sunt descurajate să obțină despăgubiri din cauza complexității procedurilor.

13. Se susține, totodată, că se încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, textele legale criticate fiind lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, neoferind victimelor o bază clară pentru a acționa.

14. Nu în ultimul rând, se arată că din cuprinsul Legii nr. 211/2004 lipsesc sancțiunile ce pot fi dispuse în privința funcționarilor publici, din toate categoriile (angajați ai poliției, judecători, procurori etc.), implicați în acordarea asistenței victimelor infracțiunilor.

15. De asemenea, este invocată excepția nelegalității constituirii Curții Constituționale în cadrul unei unități militare/baze militare/cazărmi militare, întrucât autorul susține că a fost întâmpinat de militari, la intrarea în instituție, în condițiile în care Curtea Constituțională este o instanță civilă. Întreabă ce caută poliția militară în cadrul unei instituții civile, care garantează respectarea Constituției.

16. Totodată, este invocată nelegala compunere a Plenului Curții Constituționale, care este o instanță civilă, raportată la faptul că instanțele din Malta și din Franța au refuzat extrădarea prințului Paul, având în vedere că niște înalți magistrați nu au putut face dovada jurământului depus. Solicită să se depună la dosarul cauzei dovada faptului că judecătorii Curții Constituționale au depus jurământul de credință în ședință solemnă, conform procedurii.

17. Precizează că a depus la dosarul cauzei un ghid practic pentru profesioniștii din domeniul justiției, elaborat de Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE), cu titlul „Drepturile victimelor infracțiunilor la reabilitare și compensare”.

18. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, având în vedere că se critică, pe de o parte, forma pretins eliptică a

dispozițiilor legale criticate, iar, pe de altă parte, pentru că se solicită Curții Constituționale să se subroge în atribuțiile legiuitorului pentru a completa dispozițiile legale criticate în sensul celor arătate de autorul excepției. Se mai susține că excepțiile de neconstituționalitate sunt inadmisibile și pentru faptul că acestea sunt motivate doar într-o manieră formală. În acest sens se arată că textele de referință indicate de autorul excepției sunt unele generale.

19. Referitor la excepțiile de nelegalitate invocate se arată că acestea trebuie respinse, ca inadmisibile, având în vedere că nu au legătură cu soluționarea fondului cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

20. Prin Încheierea din 21 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 395/64/2020, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2), ale art. 22 alin. (1), ale art. 23, 24, 27 și 31 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor**, excepție ridicată de Nicodim Eugen Lupea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate de autorul excepției împotriva unei hotărâri pronunțate de Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor unor infracțiuni din cadrul Tribunalului Brașov.

21. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale întrucât nu prevăd dreptul tuturor persoanelor vătămate prin comiterea de infracțiuni de a beneficia de compensația financiară reglementată prin Legea nr. 211/2004. Se susține, de asemenea, că textele criticate contravin prevederilor Directivei 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului, creând discriminări între victimele infracțiunilor, întrucât unora dintre victimele titulare ale drepturilor prevăzute prin Legea nr. 211/2004 le sunt acordate compensații potrivit unor proceduri simplificate și rapide, la care uneori nu pot fi prezente din cauza costurilor deplasărilor. Se mai susține că Tribunalul Brașov nu a constituit de peste 15 ani această comisie, fiind formulate, cu privire la acest aspect, de către justițiabili, plângeri la Consiliul Superior al Magistraturii. Autorul arată, de asemenea, că, la data invocării excepției, avea aproximativ 10 dosare înregistrate pe numele său la Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor unor infracțiuni din cadrul Tribunalului Brașov, dosare care însă nu apar pe portalul instanțelor de judecată, motiv pentru care același autor apreciază procedura de soluționare a acestora ca fiind secretă; arată, totodată, că, în ipoteza reprezentării sau a asistării sale de către un avocat în cadrul procedurii reglementate prin Legea nr. 211/2004, sumele de bani obținute s-ar fi împărțit între el și acesta din urmă, potrivit contractului de asistență avocațială. Se apreciază faptul că nici alte tribunale nu au constituit comisii pentru acordarea de compensații financiare victimelor unor infracțiuni, conform dispozițiilor Legii nr. 211/2004.

22. **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că textele criticate nu produc discriminare între posibilele victime ale unor infracțiuni și că toți cetățenii aflați în ipotezele normelor criticate au aceleași drepturi și obligații. Se arată, totodată, că instituirea unor cerințe de acordare a unor compensații financiare potrivit unor proceduri clar reglementate de actul normativ criticat nu îngreșează accesul liber la justiție și că orice

persoană aflată în situația prevăzută de lege, victimă a unei infracțiuni de violență, se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Se mai susține că dreptul la apărare al victimei în procesul penal ori în cel de contencios administrativ și fiscal este garantat, aceasta putând fi asistată de un avocat, ales sau numit din oficiu. Se susține, de asemenea, că dreptul de proprietate privată al părților nu este afectat prin introducerea prin lege a unor cerințe și proceduri de acordare a compensațiilor financiare. Totodată, se observă că dispozițiile legale criticate nu reglementează atribuții ale Avocatului Poporului, motiv pentru care prevederile art. 59 din Constituție nu sunt incidente în prezenta cauză. Se mai menționează că justiția se înfăpțuiește în numele legii, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, și că cererile de acordare a compensațiilor reglementate prin textele criticate se soluționează de comisiile pentru acordarea de compensații financiare victimelor unor infracțiuni, care judecă în complet format din doi judecători, iar hotărârea poate fi atacată la curtea de apel, procedură ce asigură, așadar, dublul grad de jurisdicție.

23. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

24. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

25. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

26. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2), ale art. 22 alin. (1), ale art. 23, 24, 27 și 31 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004, care au următorul cuprins:

— Art. 21 alin. (1) și (2): „(1) *Compensația financiară se acordă, la cerere, în condițiile prezentului capitol, următoarelor categorii de victime:*

a) *persoanele asupra cărora a fost săvârșită o tentativă la infracțiunile de omor și omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, o infracțiune de vătămare corporală, prevăzută la art. 194 din Codul penal, o infracțiune intenționată care a avut ca urmare vătămarea corporală a victimei, o infracțiune de viol, act sexual cu un minor și agresiune sexuală, prevăzute la art. 218-220 din Codul penal, o infracțiune de trafic de persoane și trafic de minori, prevăzute la art. 210 și 211 din Codul penal, o infracțiune de terorism, precum și orice altă infracțiune intenționată comisă cu violență;*

b) *soțul, copiii și persoanele aflate în întreținerea persoanelor decedate prin săvârșirea infracțiunilor prevăzute la alin. (1).*

(2) *Compensația financiară se acordă victimelor prevăzute la alin. (1) dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României și victima este:*

a) *cetățean român;*

b) *cetățean străin ori apatrid care locuiește legal în România;*

c) *cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, aflat legal pe teritoriul României la data comiterii infracțiunii; sau*

d) cetățean străin sau apatrid cu reședința pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, aflat legal pe teritoriul României la data comiterii infracțiunii.”;

— Art. 22 alin. (1): „Compensația financiară nu se acordă dacă:

a) se stabilește că fapta nu există sau nu este prevăzută de legea penală ori că fapta a fost săvârșită în stare de legitimă apărare împotriva atacului victimei în condițiile art. 44 din Codul penal;

b) victima este condamnată definitiv pentru participarea la un grup infracțional organizat;

c) victima este condamnată definitiv pentru una dintre infracțiunile prevăzute la art. 21 alin. (1);

d) instanța reține în favoarea făptuitorului circumstanța atenuantă a depășirii limitelor legitimei apărări împotriva atacului victimei, prevăzută la art. 73 lit. a) din Codul penal, sau circumstanța atenuantă a provocării prevăzută la art. 73 lit. b) din Codul penal.”;

— Art. 23: „(1) Compensația financiară se acordă victimei numai dacă aceasta a sesizat organele de urmărire penală în termen de 60 de zile de la data săvârșirii infracțiunii.

(2) În cazul victimelor prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. b), termenul de 60 de zile se calculează de la data la care victima a luat cunoștință de săvârșirea infracțiunii.

(3) Dacă victima s-a aflat în imposibilitatea, fizică sau psihică, de a sesiza organele de urmărire penală, termenul de 60 de zile se calculează de la data la care a încetat starea de imposibilitate.

(4) Victimele care nu au împlinit vârsta de 18 ani și cele puse sub interdicție nu au obligația de a sesiza organele de urmărire penală cu privire la săvârșirea infracțiunii. Reprezentantul legal al minorului sau al persoanei puse sub interdicție poate sesiza organele de urmărire penală cu privire la săvârșirea infracțiunii.”;

— Art. 24: „(1) În cazul în care făptuitorul este cunoscut, compensația financiară poate fi acordată victimei dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) victima a formulat cererea de compensație financiară în termen de un an, după caz:

1. de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care instanța penală a pronunțat condamnarea sau achitarea în cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. b)—d) din Codul de procedură penală și a acordat despăgubiri civile ori încetarea procesului penal în cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. f) și h) din Codul de procedură penală;

2. de la data la care procurorul a dispus clasarea, în cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. b), c), d), f) și h) din Codul de procedură penală;

b) victima s-a constituit parte civilă în cadrul procesului penal, cu excepția cazului în care s-a dispus clasarea potrivit dispozițiilor art. 315 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală;

c) făptuitorul este insolubil sau dispărut;

d) victima nu a obținut repararea integrală a prejudiciului suferit de la o societate de asigurare.

(2) Dacă victima s-a aflat în imposibilitate de a formula cererea de compensație financiară, termenul de un an prevăzut la alin. (1) lit. a) se calculează de la data la care a încetat starea de imposibilitate.

(3) În cazul în care instanța a dispus disjungerea acțiunii civile de acțiunea penală, termenul de un an prevăzut la alin. (1) lit. a) curge de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost admisă acțiunea civilă.

(4) Victimele care nu au împlinit vârsta de 18 ani și cele puse sub interdicție nu au obligația prevăzută la alin. (1) lit. b).”;

— Art. 27: „(1) Compensația financiară se acordă victimei pentru următoarele categorii de prejudicii suferite de aceasta prin săvârșirea infracțiunii:

a) în cazul victimelor prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. a):

1. cheltuielile de spitalizare și alte categorii de cheltuieli medicale suportate de victimă;

2. prejudiciile materiale rezultate din distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare a bunurilor victimei ori din depozedarea acesteia prin săvârșirea infracțiunii;

3. câștigurile de care victima este lipsită de pe urma săvârșirii infracțiunii;

b) în cazul victimelor prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. b):

1. cheltuielile de înmormântare;

2. întreținerea de care victima este lipsită din cauza săvârșirii infracțiunii.

(2) Compensația financiară pentru prejudiciile materiale prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. 2 se acordă în limita unei sume echivalente cu 10 salarii de bază minime brute pe țară stabilite pentru anul în care victima a formulat cererea de compensație financiară.

(3) Sumele de bani plătite de făptuitor cu titlu de despăgubiri civile și indemnizația obținută de victimă de la o societate de asigurare pentru prejudiciile cauzate prin săvârșirea infracțiunii se scad din cuantumul compensației financiare acordate de stat victimei.”;

— Art. 31: „(1) Cererea de compensație financiară și cererea privind acordarea unui avans din compensația financiară se soluționează în camera de consiliu, cu citarea victimei.

(2) Participarea procurorului este obligatorie.

(3) În vederea soluționării cererii, Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor în complet format din doi judecători poate să audieze persoane, să solicite documente și să administreze orice alte probe pe care le consideră utile pentru soluționarea cererii.

(4) Soluționând cererea de compensație financiară sau cererea privind acordarea unui avans din aceasta, Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor infracțiunilor în complet format din doi judecători poate pronunța, prin hotărâre, una dintre următoarele soluții:

a) admite cererea și stabilește cuantumul compensației financiare sau, după caz, al avansului din aceasta;

b) respinge cererea dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute de prezenta lege pentru acordarea compensației financiare sau, după caz, a avansului din aceasta.

(5) Hotărârea prin care s-a soluționat cererea de compensație financiară sau cererea privind acordarea unui avans din aceasta se comunică victimei.

(6) Hotărârea poate fi atacată cu contestație la curtea de apel, în termen de 15 zile de la comunicare.”

27. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 — Egalitatea în drepturi, ale art. 20 — Tratatul internațional privind drepturile omului, ale art. 21 — Accesul liber la justiție, ale art. 22 — Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, ale art. 23 — Libertatea individuală, ale art. 24 — Dreptul la apărare, ale art. 42 — Interzicerea muncii forțate, ale art. 44 — Dreptul de proprietate privată, ale art. 52 — Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 58 referitoare la numirea și rolul Avocatului Poporului, ale art. 59 privind exercitarea atribuțiilor Avocatului Poporului, ale art. 124 — Înfăptuirea justiției, ale art. 131 — Rolul Ministerului Public.

28. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia nu formulează reale critici de neconstituționalitate, ci exprimă nemulțumiri referitoare la modalitatea de aplicare a dispozițiilor legale criticate de către instanțele judecătorești și, în mod special, de către Comisia pentru acordarea de compensații financiare victimelor unor infracțiuni din cadrul Tribunalului Brașov. Astfel, autorul susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt aplicate discriminatoriu, întrucât nu toate victimele infracțiunilor care sunt titulare ale dreptului de a obține compensații financiare pot fi prezente în cadrul procedurilor reglementate prin Legea nr. 211/2004, precum și lipsa celerității în soluționarea cauzelor de către comisia anterior menționată.

29. Or, aspectele mai sus invocate constituie chestiuni de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale criticate, atribuție ce aparține exclusiv organelor judiciare, excedând competenței Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”.

30. Pentru aceste motive, prezenta excepție de neconstituționalitate este inadmisibilă.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2), ale art. 22 alin. (1), ale art. 23, 24, 27 și 31 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor, excepție ridicată de Nicodim Eugen Lupea în Dosarul nr. 395/64/2020 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

O R D I N

privind adoptarea amendamentelor necesare adaptării la progresul științific și tehnic
a prevederilor anexelor la Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2009
privind transportul mărfurilor periculoase în România

În temeiul prevederilor art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2009 privind transportul mărfurilor periculoase în România, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se adoptă amendamentele necesare adaptării la progresul științific și tehnic a prevederilor anexelor la Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2009 privind transportul mărfurilor periculoase în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 27 noiembrie 2009, cu modificările ulterioare, după cum urmează:

1. **Anexa nr. 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ADR

Anexele A și B la ADR, astfel cum se aplică începând de la 1 ianuarie 2025, înțelegându-se că termenul «parte contractantă» se înlocuiește, după caz, cu termenul «stat membru».

2. **În anexa nr. 2, secțiunea 2.1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„2.1. RID

Anexa la RID, care figurează în anexa C la COTIF, astfel cum se aplică începând de la 1 ianuarie 2025, înțelegându-se că

termenul «stat contractant la RID» se înlocuiește, după caz, cu termenul «stat membru».

3. **În anexa nr. 3, secțiunea 3.1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„3.1. ADN

Regulamentele anexate la ADN, astfel cum se aplică începând de la 1 ianuarie 2025, precum și art. 3 lit. (f) și (h) și art. 8 alin. (1) și (3) din ADN, înțelegându-se că termenul «parte contractantă» se înlocuiește, după caz, cu termenul «stat membru».

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

★

Prezentul ordin transpune Directiva delegată (UE) 2025/149 a Comisiei din 15 noiembrie 2024 de modificare a anexelor la Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului pentru a ține seama de progresul științific și tehnic, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din 24 ianuarie 2025.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Ionuț-Cristian Săvoiu,

secretar de stat

București, 9 mai 2025.

Nr. 446.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul transporturilor rutiere**

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 12.622 din 16.04.2025 al Direcției transport rutier, având în vedere prevederile art. 6 alin. (2) lit. e) și alin. (3) lit. d), art. 62 alin. (3), art. 66 și 67 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind aplicarea prevederilor referitoare la organizarea și efectuarea transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 980/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 și 854 bis din 2 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Pentru obținerea licenței comunitare și a copiilor conforme ale acesteia, întreprinderea depune sau transmite online cu semnătură electronică sau prin servicii poștale cu confirmare de primire, la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., o cerere al cărei model este publicat pe site-ul acesteia.”

2. La articolul 21, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cererea prevăzută la alin. (1) va fi depusă sau transmisă de întreprinderi, respectiv de deținătorii de licență comunitară și copii conforme, cu maximum 30 de zile înainte de expirarea valabilității acestora, însoțită de următoarele:”.

3. La articolul 24, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) În situația în care titularul licenței comunitare deține autovehicule suplimentare față de cele pentru care a obținut inițial copii conforme ale licenței comunitare, pe care urmează să le utilizeze la efectuarea operațiunilor de transport rutier, depune sau transmite online cu semnătură electronică sau prin servicii poștale cu confirmare de primire, la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., o cerere al cărei model este publicat pe site-ul acesteia.”

4. La articolul 31, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Pentru obținerea certificatului de transport în cont propriu și a copiilor conforme ale acestuia, întreprinderea depune sau transmite online cu semnătură electronică sau prin servicii poștale cu confirmare de primire, la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., o cerere al cărei model este publicat pe site-ul acesteia.”

5. La articolul 31, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cererea prevăzută la alin. (1) va fi depusă sau transmisă de întreprinderi, respectiv de deținătorii de certificat de transport în cont propriu și copii conforme, cu maximum 30 de zile înainte de expirarea valabilității acestora, însoțită de următoarele:”.

6. La articolul 31 alineatul (2), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) certificatul de cazier judiciar al managerului de transport și declarația pe propria răspundere a acestuia, al cărei model

este publicat pe site-ul Autorității Rutiere Române — A.R.R., din care să reiasă că nu a fost sancționat pentru încălcările prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a) și b) din Regulamentul (CE) nr. 1.071/2009, sau documentul prevăzut la art. 19 din Regulamentul (CE) nr. 1.071/2009, în cazul resortisanților altor state membre ale Uniunii Europene;

b) certificatul de cazier judiciar al întreprinderii și declarația pe propria răspundere a reprezentantului acesteia, al cărei model este publicat pe site-ul Autorității Rutiere Române — A.R.R., din care să reiasă că întreprinderea nu a fost sancționată pentru încălcările prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a) și b) din Regulamentul (CE) nr. 1.071/2009;”.

7. La articolul 34, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) În situația în care titularul certificatului de transport în cont propriu deține autovehicule suplimentare față de cele pentru care a obținut inițial copii conforme ale certificatului de transport în cont propriu, pe care urmează să le utilizeze la efectuarea operațiunilor de transport rutier în cont propriu, depune sau transmite online cu semnătură electronică sau prin servicii poștale cu confirmare de primire, la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., o cerere al cărei model este publicat pe site-ul acesteia.”

8. La articolul 38³, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38³. — (1) Pentru obținerea autorizației pentru transportul rutier național contra cost și a copiei conforme ale acesteia, întreprinderea depune sau transmite online cu semnătură electronică sau prin servicii poștale cu confirmare de primire, la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., o cerere al cărei model este publicat pe site-ul acesteia.”

9. La articolul 38³, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cererea prevăzută la alin. (1) va fi depusă sau transmisă de întreprinderi, respectiv de deținătorii de autorizație pentru transportul rutier național contra cost și copii conforme, cu maximum 30 de zile înainte de expirarea valabilității acestora, însoțită de următoarele:”.

10. La articolul 38³ alineatul (2), literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) certificatul de cazier judiciar al managerului de transport și declarația pe propria răspundere a reprezentantului acestuia, al cărei model este publicat pe site-ul Autorității Rutiere Române — A.R.R., din care să reiasă că nu a fost sancționat pentru încălcările prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a) și b) din Regulamentul (CE) nr. 1.071/2009, sau actul prevăzut la art. 19 din Regulamentul (CE) nr. 1.071/2009, în cazul resortisanților altor state membre ale Uniunii Europene;

d) certificatul de cazier judiciar al întreprinderii și declarație pe propria răspundere a reprezentantului acesteia, al cărei model este publicat pe site-ul Autorității Rutiere Române — A.R.R., din care să reiasă că întreprinderea nu a fost sancționată pentru încălcările prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a) și b) din Regulamentul (CE) nr. 1.071/2009;”

11. La articolul 384, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 384. — (1) Pentru obținerea copiei conforme a licenței comunitare valabile pentru transportul rutier național contra cost, prevăzută la art. 184 alin. (2), operatorul de transport rutier depune sau transmite online cu semnătură electronică sau prin servicii poștale cu confirmare de primire, la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., o cerere al cărei model este publicat pe site-ul acesteia.”

12. La articolul 386, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 386. — (1) În situația în care titularul autorizației pentru transportul rutier național contra cost sau titularul licenței comunitare deține unul sau mai multe vehicule rutiere cu masa maximă autorizată, inclusiv cea a remorcii/semiremorcii, care nu depășește 3,5 tone, pentru efectuarea transportului de vehicule rutiere defecte sau care sunt avariate, prevăzute la art. 111 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011, cu modificările și completările ulterioare, suplimentar față de cele pentru care a obținut inițial copii conforme ale autorizației pentru transportul rutier național contra cost/copii conforme ale licenței comunitare valabile pentru transportul rutier național contra cost, pe care urmează să îl/le utilizeze la efectuarea operațiunilor de transport rutier, depune sau transmite online cu semnătură electronică sau prin servicii poștale cu confirmare de primire, la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., o cerere al cărei model este publicat pe site-ul acesteia.”

13. La articolul 551 alineatul (4), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) informațiile necesare generării graficului de circulație aferent cursei solicitate, respectiv autogara/stația publică din capetele de traseu, după caz, orele de plecare/sosire din/în capetele de traseu, autogările din localitățile intermediare sau stațiile publice din localitățile intermediare stabilite de administrația publică locală, după caz, respectiv orele de plecare din localitățile intermediare;”

14. La articolul 551, partea introductivă a alineatului (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Numărul minim de autobuze de rezervă se calculează cu formula «N rezerve = N nominalizate x 1/5», cu aplicarea următoarelor corecții:”

15. La articolul 551, alineatele (9) și (12)-(14) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(9) Capetele de traseu/Stațiile din localitățile intermediare aferente curselor interjudețene solicitate vor fi amplasate numai în autogări care dețin licență pentru activități conexe transportului rutier — activități desfășurate de autogară, în termen de valabilitate, sau, în cazul în care nu există autogări în localitățile respective sau capacitatea acestora nu este suficientă pentru a acoperi toate cererile, în stații publice stabilite și amenajate conform prevederilor art. 3 pct. 37 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare, pentru care a fost obținut avizul de la autoritatea administrației publice locale.

(12) În cazul în care se înființează o autogară într-o localitate capăt de traseu/stație intermediară în care nu a existat autogară la data eliberării licenței de traseu pentru cursa respectivă, operatorul de transport trebuie să nominalizeze autogara nou-înființată prin intermediul platformei informatice care gestionează rețeaua de mobilitate rutieră națională și să ridice

noul grafic de circulație de la agenția teritorială emitentă a licenței de traseu, unde trebuie să prezinte contractul încheiat cu autogara respectivă, în termen de maximum 60 de zile.

(13) În cazul în care în capătul de traseu/stația intermediară se desființează o autogară nominalizată în graficul de circulație aferent cursei interjudețene, operatorul de transport are obligația să nominalizeze o altă autogară prin intermediul platformei informatice care gestionează rețeaua de mobilitate rutieră națională și să ridice noul grafic de circulație de la agenția teritorială emitentă a licenței de traseu, unde trebuie să prezinte contractul încheiat cu autogara respectivă, în termen de maximum 60 de zile.

(14) În cazul în care se desființează singura autogară din localitatea capăt de traseu/stația intermediară care a fost nominalizată în graficul de circulație aferent cursei interjudețene, agenția teritorială emitentă a licenței de traseu va proceda la actualizarea platformei informatice care gestionează rețeaua de mobilitate rutieră națională, prin introducerea unei stații publice aprobate în acest sens de autoritatea locală. La cererea agenției teritoriale emitente a licenței de traseu, autoritatea locală, în termen de 30 de zile de la data sesizării, va indica stația publică ce va putea fi utilizată de transportul rutier interjudețean.”

16. La articolul 571, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Licența de traseu se eliberează tuturor operatorilor de transport a căror cerere a fost depusă potrivit alin. (1) și care prezintă la agenția teritorială a Autorității Rutiere Române — A.R.R. din capătul de traseu de unde doresc eliberarea licenței de traseu și a graficului de circulație contractele încheiate cu autogările din capetele de traseu/stațiile intermediare, avizele de la autoritatea administrației publice locale pentru stații publice, după caz, respectiv declarația prevăzută în anexa nr. 50, după acceptarea cererii.”

17. La articolul 611 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) modificarea orelor de plecare din capetele de traseu, cu respectarea prevederilor art. 551 alin. (3).”

18. La articolul 611, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Graficul de circulație, valabil înainte de modificările prevăzute la alin. (1), își pierde valabilitatea după expirarea termenului de 30 de zile prevăzut la alin. (4).”

19. La articolul 631, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul nerespectării prevederilor alin. (1), cu excepția cazurilor în care se face dovada refuzului din partea agentului economic care deține licență pentru activități conexe transportului rutier — activități desfășurate de autogară sau din partea administrației publice locale pentru stația publică, operatorul de transport rutier va depune o nouă cerere pentru eliberarea unei licențe de traseu pentru cursa respectivă, după o perioadă de un an.”

20. La articolul 91, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 91. — (1) Graficul de circulație aferent unui traseu în trafic internațional poate să prevadă pe teritoriul României cel mult un punct de îmbarcare/debarcare în același județ și cel mult 3 ramificații ale traseului respectiv, menționate corespunzător în graficul de circulație.”

21. La articolul 105, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) În cazul operațiunilor de cabotaj efectuate sub forma serviciilor regulate, graficul de circulație aferent unui traseu în trafic internațional poate să prevadă pe teritoriul României cel mult un punct de îmbarcare/debarcare în același județ, fără posibilitatea utilizării de ramificații ale traseului respectiv.”

22. Articolul 111 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 111. — Certificatul prevăzut la art. 108 alin. (1) lit. c) se eliberează de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. la solicitarea întreprinderii de transport rutier în cont propriu, pe baza cererii al cărei model este publicat pe site-ul acesteia și a dovezii plății în contul Autorității Rutiere Române — A.R.R. a tarifului pentru eliberarea certificatului respectiv.”

23. La articolul 119, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 119. — (1) Pentru eliberarea licenței pentru activități conexe transportului rutier — activități desfășurate de autogară, operatorul economic depune sau transmite online cu semnătură electronică sau prin servicii poștale cu confirmare de primire, la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., o cerere al cărei model este publicat pe site-ul acesteia.”

24. La articolul 119, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cererea prevăzută la alin. (1) va fi depusă sau transmisă de agenții economici, respectiv de deținătorii de licență pentru activități conexe transportului rutier — activități desfășurate de autogară, cu maximum 30 de zile înainte de expirarea acesteia, însoțită de următoarele:”.

25. La articolul 119 alineatul (2) litera g), punctul (iii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(iii) declarație pe propria răspundere a acestuia, al cărei model este publicat pe site-ul Autorității Rutiere Române — A.R.R., din care să reiasă că nu a fost sancționat pentru încălcările prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a) și b) din Regulamentul (CE) nr. 1.071/2009 sau actul prevăzut la art. 19 din Regulamentul (CE) nr. 1.071/2009, în cazul resortisanților altor state membre ale Uniunii Europene;”.

26. La articolul 127, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 127. — (1) Pentru eliberarea licenței pentru activități conexe transportului rutier — activități de intermediere a operațiunilor de transport rutier contra cost, operatorul economic transmite online cu semnătură electronică sau prin servicii poștale cu confirmare de primire, la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., o cerere al cărei model este publicat pe site-ul acesteia.”

27. La articolul 127, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cererea prevăzută la alin. (1) va fi depusă sau transmisă de agenții economici, respectiv de deținătorii de licență pentru activități conexe transportului rutier — activități de intermediere a operațiunilor de transport rutier contra cost, cu maximum 30 de zile înainte de expirarea valabilității acesteia, însoțită de următoarele:”.

28. La articolul 127 alineatul (2) litera f), punctul (iii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(iii) declarație pe propria răspundere a acestuia, al cărei model este publicat pe site-ul Autorității Rutiere Române — A.R.R., din care să reiasă că nu a fost sancționat pentru încălcările prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a) și b) din Regulamentul (CE) nr. 1.071/2009 sau actul prevăzut la art. 19 din Regulamentul (CE) nr. 1.071/2009, în cazul resortisanților altor state membre ale Uniunii Europene;”.

29. Anexa nr. 50 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Normele privind autorizarea și controlul centrelor de pregătire și perfecționare profesională a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.212/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 867 din 20 noiembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 7 alineatul (2) litera d), punctul (ii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(ii) pentru organizarea și desfășurarea cursurilor de pregătire profesională a instructorilor de conducere

auto și examinarea conducătorilor auto înscriși pentru obținerea certificatelor de calificare profesională inițială CPI, deține cu orice titlu vehicule corespunzătoare constructiv categoriei de permis pentru care se solicită atestarea/certificarea, care au inspecția tehnică periodică valabilă și sunt asigurate pentru daune cauzate terților, inclusiv persoanelor care se află în interiorul acestora. Vehiculele pot deține sistem de transmisie automată sau manuală.”

2. La articolul 7 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) are angajați lectori atestați pentru cursurile prevăzute pe versoul autorizației, titulari ai unui atestat de lector în transportul rutier corespunzător tipului/tipurilor de cursuri pentru care solicită autorizarea. Un lector își poate desfășura activitatea în cadrul a cel mult 4 centre de pregătire și perfecționare. Lectorii care predau în limba engleză sau limba spaniolă trebuie să dețină certificat de competență lingvistică;”.

3. La articolul 15, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) să înregistreze în sistemul informatic, anterior începerii cursului, datele solicitate de sistem privind înscrierea cursanților pentru fiecare curs, precum și datele referitoare la desfășurarea cursului.”

4. După articolul 20 se introduce un nou articol, art. 20¹, cu următorul cuprins:

„Art. 20¹. — (1) Până la data de 31 decembrie 2025, sistemul informatic prevăzut la art. 20 va fi integrat cu evidențele informatice privind datele din permisele de conducere ale cursanților, precum și datele privind vehiculele utilizate pentru pregătirea practică, preluate de la instituțiile și autoritățile cu atribuții în domeniu.

(2) În vederea efectuării controlului privind pregătirea profesională a cursanților, A.R.R. asigură, în baza unui protocol, accesul direct al I.S.C.T.R. la sistemul informatic prevăzut la art. 20.”

Art. III. — Normele privind atestarea profesională a lectorilor necesari procesului de pregătire și perfecționare profesională a personalului de specialitate din domeniul transportului rutier, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.213/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 856 din 18 noiembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— După articolul 3 se introduce un nou articol, art. 31, cu următorul cuprins:

„Art. 31. — Persoanele care au calitatea de membri în comisiile de examinare teoretică a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere și au desfășurat activitatea de examinare pentru o perioadă de minimum 5 ani pot obține atestatul de lector în domeniul transportului rutier, la cerere, fără susținerea examenului de atestare profesională, cu îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 4 în funcție de fiecare categorie de atestat solicitat.”

Art. IV. — Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.214/2015 pentru aprobarea normelor privind pregătirea și atestarea profesională a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 și 903 bis din 4 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 2, la articolul 5, alineatul (2) se modifică și se va avea următorul cuprins:

„(2) Pot participa la examenul pentru obținerea CPC doar candidații care au urmat în totalitate cursurile de pregătire profesională periodică, cu o durată de 5 zile, a câte 7 ore pe zi.”

2. În anexa nr. 8, la articolul 2, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) sistem informatic — aplicația informatică administrată de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. prin intermediul căreia se desfășoară procesul de atestare profesională a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere și care integrează modulele de înscriere la cursuri, de desfășurare a cursurilor și de examinare, inclusiv accesul securizat al candidaților pentru susținerea examinării, precum și accesul securizat al comisiei de examinare/examinatorului;”.

3. În anexa nr. 8, la articolul 5 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) actul de identitate (BI/CI), în original, în cazul cetățenilor români, sau certificatul de înregistrare, cartea de rezidență sau cartea de rezidență permanentă în România, în original, în cazul cetățenilor din state membre ale UE, SEE sau Confederația Elvețiană, sau permisul de ședere, în original, în cazul cetățenilor din state nemembre, cu drept de ședere în România;”.

4. În anexa nr. 8, la articolul 5 alineatul (4), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) actul de identitate (BI/CI), în original, în cazul cetățenilor români sau certificatul de înregistrare, cartea de rezidență sau cartea de rezidență permanentă în România, în original, în cazul cetățenilor din state membre ale UE, SEE sau Confederația Elvețiană, sau permisul de ședere, în original, în cazul cetățenilor din state nemembre, cu drept de ședere în România;”.

5. În anexa nr. 8, la articolul 5 alineatul (5), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) actul de identitate (BI/CI), în original, în cazul cetățenilor români, sau certificatul de înregistrare, cartea de rezidență sau cartea de rezidență permanentă în România, în original, în cazul cetățenilor din state membre ale UE, SEE sau Confederația Elvețiană, sau permisul de ședere, în original, în cazul cetățenilor din state nemembre, cu drept de ședere în România.”

6. În anexa nr. 8, la articolul 5, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În vederea susținerii examenului pentru obținerea certificatului pentru transport rutier de mărfuri periculoase, pentru transport rutier de vehicule avariate sau pentru transport rutier cu troleibuzul, candidatul trebuie să prezinte următoarele documente:

a) actul de identitate (BI/CI), în original, în cazul cetățenilor români, sau certificatul de înregistrare, cartea de rezidență sau cartea de rezidență permanentă în România, în original, în cazul cetățenilor din state membre ale UE, SEE sau Confederația Elvețiană, sau permisul de ședere, în original, în cazul cetățenilor din state nemembre, cu drept de ședere în România;

b) permis de conducere, în original, eliberat de autoritățile competente din state membre ale UE, SEE sau Confederația Elvețiană sau dovada înlocuitoare a permisului de conducere cu drept de circulație;

c) adeverință valabilă eliberată de autoritatea competentă, care atestă că permisul de conducere este depus pentru preschimbare, în cazul candidaților care dețin un permis de conducere eliberat într-un stat nemembru al UE, SEE sau în Confederația Elvețiană.”

7. În anexa nr. 8, la articolul 5, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin. (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) Prevederile alin. (8) lit. b) se aplică și în cazul candidaților care prezintă un permis de conducere eliberat în Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord și Republica Moldova.”

8. În anexa nr. 8, la articolul 5, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) În vederea susținerii examenului pentru obținerea certificatului de conducător auto în regim de taxi sau în regim

de închiriere, candidatul trebuie să prezinte următoarele documente:

a) actul de identitate (BI/CI), în original, în cazul cetățenilor români, sau certificatul de înregistrare, cartea de rezidență sau cartea de rezidență permanentă în România, în original, în cazul cetățenilor din state membre ale UE, SEE sau Confederația Elvețiană, sau permisul de ședere, în original, în cazul cetățenilor din state nemembre, cu drept de ședere în România;

b) permis de conducere, în original, eliberat de autoritățile competente din state membre ale UE, SEE sau Confederația Elvețiană, sau dovada înlocuitoare a permisului de conducere cu drept de circulație, în original, în cazul cetățenilor din state membre ale UE, SEE sau Confederația Elvețiană, sau, după caz, adeverință valabilă eliberată de autoritatea competentă, în original, care atestă că permisul de conducere este depus pentru preschimbare, și fotocopie (față/verso) a permisului depus pentru preschimbare.”

9. În anexa nr. 8, la articolul 5, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alin. (9¹), cu următorul cuprins:

„(9¹) Prevederile alin. (9) lit. b) se aplică și în cazul candidaților care prezintă un permis de conducere eliberat în Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord sau în Republica Moldova.”

10. În anexa nr. 8, la articolul 5 alineatul (10), literele a), b), c) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) actul de identitate (BI/CI), în original, în cazul cetățenilor români, sau certificatul de înregistrare, cartea de rezidență sau cartea de rezidență permanentă în România, în original, în cazul cetățenilor din state membre ale UE, SEE sau Confederația Elvețiană;

b) permisul de conducere, în original, eliberat de autoritățile competente din state membre ale UE, SEE sau Confederația Elvețiană, sau dovada înlocuitoare a permisului de conducere cu drept de circulație, în original, în cazul cetățenilor din state membre ale UE, SEE sau Confederația Elvețiană;

c) istoricul sancțiunilor sau documentul echivalent valabil, în original;

g) după caz, documentul care face dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 3 alin. (2) și (3) sau documentul prevăzut la art. 8 alin. (1) lit. h) din Normele privind atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 733/2013 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto, a Normelor privind atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto, a Metodologiei de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, a Programei de școlarizare, precum și privind condițiile și obligațiile pentru pregătirea teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, cu modificările și completările ulterioare.”

11. În anexa nr. 8, la articolul 5, alineatul (14) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(14) Documentele prevăzute la alin. (3)-(13) în vederea susținerii examenelor de către candidați se solicită și la înscrierea acestora de către centrele de pregătire și perfecționare profesională autorizate, în copie.”

12. În anexa nr. 8, la articolul 7, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) să finalizeze în sistemul informatic cursul pentru care candidatul solicită examinarea, pentru candidații care au urmat integral cursurile de pregătire sau perfecționare profesională, sau să completeze datele solicitate în sistemul informatic, pentru candidații care nu au obligația legală de a urma un curs;”.

13. În anexa nr. 8, articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Examinarea practică în vederea atestării profesionale a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, prevăzută în anexa nr. 2 la ordin, se realizează în limba română sau în limba engleză, după caz, de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., pentru candidații care au fost declarați admiși la proba teoretică.

(2) Pentru efectuarea examinării practice a candidatului, Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. va desemna o persoană instruită din cadrul instituției, care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) este absolventă cu diplomă a studiilor universitare;
- b) deține permis de conducere corespunzător categoriei de vehicule pentru care efectuează examinarea;
- c) nu a avut o relație contractuală sau un raport de muncă cu centrele de pregătire a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere în ultimii 3 ani, fapt certificat prin declarație pe propria răspundere;
- d) nu este în relație de rudenie sau de afinitate până la gradul II cu candidatul pe care îl examinează sau cu orice persoană care deține părți sociale, conduce ori administrează un centru de pregătire a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, fapt certificat prin declarația pe propria răspundere.”

Art. V. — În anexa nr. 2 la Ordinul ministrului transporturilor nr. 733/2013 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto, a Normelor privind atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto, a Metodologiei de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, a Programei de școlarizare, precum și privind condițiile și obligațiile pentru pregătirea teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, publicat în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 267 și 267 bis din 13 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, după articolul 2 se introduce un nou articol, art. 21, cu următorul cuprins:

„Art. 21. — Persoanele care au calitatea de membri în comisiile de examinare teoretică a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere și au desfășurat activitatea de examinare pentru o perioadă de minimum 5 ani pot obține atestatul de profesor de legislație rutieră, la cerere, fără școlarizare și susținerea examenului de atestare profesională, cu îndeplinirea condițiilor corespunzătoare, prevăzute la art. 6 și 7.”

Art. VI. — Normele metodologice privind clasificarea pe categorii a autobuzelor și a microbuzelor utilizate pentru transportul rutier național de persoane prin servicii regulate, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 458/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 13 septembrie 2002, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La anexa nr. 3, punctul 4 al rubricii „Aviz important” se modifică și va avea următorul cuprins:**

„4. În cazul în care se schimbă deținătorul sau numărul de înmatriculare al autobuzului/microbuzului, certificatul de clasificare al acestuia se înlocuiește cu unul nou, menținându-se valabilitatea certificatului inițial. La solicitarea noului deținător se poate efectua o nouă verificare, cu eliberarea unui nou certificat cu valabilitate de 3 ani.”

Art. VII. — Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., Registrul Auto Român — R.A. și Direcția transport rutier din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. VIII. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin-Mihai Grindeanu

București, 12 mai 2025.
Nr. 457.

ANEXĂ
(Anexa nr. 50 la normele metodologice)

**DECLARAȚIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE
privind utilizarea autobuzelor nominalizate în platforma informatică
care gestionează rețeaua de mobilitate rutieră națională**

Subsemnatul,, posesor al B.I. (C.I.) seria nr., CNP, domiciliat în, str. nr., bl., sc., et., ap., tel., în calitate de administrator la operatorul de transport rutier de persoane, CUI, declar pe propria răspundere, cunoscând prevederile art. 326 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la falsul în declarații, că de la data începerii valabilității licențelor de traseu pentru servicii regulate interjudețene, autobuzele nominalizate în platforma informatică care gestionează rețeaua de mobilitate rutieră națională nu sunt nominalizate și utilizate pe trasee regulate speciale interjudețene ale căror grafice de circulație se suprapun cu cele ale curselor regulate interjudețene, respectiv nu sunt nominalizate și utilizate pe trasee internaționale regulate, trasee județene regulate, trasee județene regulate speciale sau trasee locale ale căror grafice de circulație se suprapun cu cele ale curselor regulate interjudețene.

Data: Semnătura

NOTĂ:

Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. (bd. Dinicu Golescu nr. 38, sectorul 1, București, www.arr.ro, e-mail: arutiera@arr.ro) procesează și prelucrează date și informații, inclusiv de natura datelor cu caracter personal, cărora le sunt aplicabile prevederile Regulamentului (UE) nr. 679/2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), datele fiind furnizate în scopul eliberării documentelor solicitate, în condițiile legii.

Completarea datelor dumneavoastră pe acest formular constituie consimțământul explicit pentru a prelucra în continuare aceste date.

Informațiile înregistrate sunt destinate utilizării de către operator și sunt comunicate numai destinatarilor abilitați de lege, cum sunt organele de poliție, parchet, instanțe, și pot fi transmise inclusiv în străinătate organelor judiciare, în condițiile legii.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 50**din 24 februarie 2025**

Dosar nr. 2.430/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Cristina Trușescu	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Ionel Barbă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefania Dragoe	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iulia Craiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.430/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.075/97/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, nefiind formulate puncte de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 23 septembrie 2024, în Dosarul nr. 1.075/97/2023, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu referire la art. 1 lit. B capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, art. 11 alin. (1), (2) și (3) din aceeași lege-cadru și raportat la art. 7, 8 și 9 din regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017 și lit. a) din anexa la regulamentul amintit, respectiv art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, funcționarii publici din cadrul administrației publice locale care ocupă un loc de muncă cu factori de risc, expertizată ca atare, în conformitate cu art. 3, 4 și 5 din Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, beneficiază de sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare prevăzut în art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 cu referire la art. 1 lit. B capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 și art. 1 și următoarele din regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017 (respectiv sporul de până la 15% din salariul de bază pentru personalul din cadrul administrației publice locale care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 4 din regulament), în contextul în care ordonatorul de credite nu a aprobat locurile de muncă și categoriile de personal care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare în conformitate cu dispozițiile art. 7, 8 și 9 din regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017 și cu referire la art. 11 alin. (3), art. 23 și art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 1 lit. B capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, iar sumele prevăzute pentru cheltuielile de personal din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, la care face referire art. 9 din regulamentul aprobat prin Hotărârea

Guvernului nr. 569/2017, nici nu prevăd sumele necesare acordării sporului de până la 15% din salariul de bază pentru personalul din cadrul administrației publice locale care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 4 din regulament și între timp au intervenit dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și cele ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare* (Legea-cadru nr. 153/2017)

„Art. 11. — (1) Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale «Administrație» din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, în urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților.

(2) Nomenclatorul funcțiilor necesare desfășurării activităților specifice fiecărei instituții sau autorități a administrației publice locale, precum și ierarhia funcțiilor sunt prevăzute în anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. III și cap. II lit. A pct. IV.

(3) Stabilirea salariilor lunare potrivit alin. (1) se realizează de către ordonatorul de credite, cu respectarea prevederilor art. 25. (...)»

Art. 23. — Locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzută în anexele nr. I-VIII și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc, în cel mult 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin regulament-cadru elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, respectiv învățământ, sănătate și asistență socială, cultură, diplomație, justiție, administrație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, a fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională sau a fiecăreia dintre autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate. (...)»

Art. 25. — (1) Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz. (...)»

Anexa nr. VIII — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”*

Capitolul I — lit. B Reglementări specifice funcționarilor publici

„Art. 1. — (1) Funcționarii publici beneficiază de un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar corespunzător timpului lucrat.

(2) Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestora se stabilesc de către ordonatorul principal de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților funcționarilor publici, în limita prevederilor din Regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens.”

9. *Regulamentul privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică locală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017* (Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017)

„Art. 7. — Cuantumul sporului se stabilește prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază în luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute la art. 2 alin. (1), potrivit anexei la prezentul regulament.

Art. 8. — Locurile de muncă, categoriile de personal și stabilirea concretă, de la caz la caz, a sporurilor pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare se aprobă de ordonatorul principal de credite, la propunerea structurii cu atribuții în domeniul resurselor umane, cu consultarea sindicatelor sau a reprezentanților salariaților, după caz.

Art. 9. — Sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă, în limitele prevăzute în anexa la prezentul regulament, se acordă cu respectarea prevederilor art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și cu încadrarea în sumele prevăzute pentru cheltuieli de personal din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat.”

Anexa la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017

„(...) a) Spor de până la 15% din salariul de bază pentru personalul din cadrul administrației publice locale care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 4 din regulament.”

10. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare* (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018)

Art. 34 (forma inițială) — „(...) (2) Începând cu 1 ianuarie 2019, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Art. 34 (forma modificată prin art. 1 pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative) — „(...) (2) Începând cu luna ianuarie 2020, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2019, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

11. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată prin Legea nr. 274/2022* (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020)

„Art. I. — (...) (3) În anul 2021, începând cu luna ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel

mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

12. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Hunedoara cu nr. 1.075/97/2023, reclamanta a chemat în judecată pe pârâta Direcția generală de asistență socială și protecția copilului, solicitând instanței să dispună obligarea pârâtei la calculul și plata sporului lunar de 15% la salariul de bază datorat pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă, în conformitate cu lit. a) din anexa la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, începând cu data de 6 martie 2020 și pentru viitor, cât timp sunt îndeplinite condițiile legale pentru acordarea acestui spor, precum și la actualizarea sumelor cuvenite cu rata inflației, la care se adaugă dobânda legală penalizatoare.

13. Prin Sentința nr. 102 din 3 aprilie 2024, Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a admis în parte acțiunea și a obligat pârâta să acorde reclamantei sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă de până la 15% din salariul de bază, începând cu data de 7 martie 2020, cu excluderea perioadei în care raportul de muncă a fost suspendat, cu respectarea plafonului reglementat de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, cât timp sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru acordarea acestui spor, precum și să actualizeze sumele datorate cu rata inflației și dobânda legală penalizatoare.

14. Împotriva acestei sentințe pârâta a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea căii de atac, casarea în tot a sentinței atacate și, în urma rejudecării, respingerea acțiunii, invocând motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă.

15. În motivarea căii de atac a susținut că prima instanță a aplicat în mod greșit dispozițiile art. 23 și 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, întrucât personalul nou-angajat nu a mai beneficiat de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare din luna iulie 2017.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

16. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

17. În acest sens a menționat că procesul vizează fondurile publice prin raportare la obiectul acțiunii și funcția reclamantei de șef serviciu gradul I în cadrul Direcției generale de asistență socială și protecția copilului.

18. A mai arătat că de lămurirea chestiunii de drept invocate depinde soluționarea pe fond a cauzei din moment ce disputa poartă asupra sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare pretins de reclamantă, începând cu data de 6 martie 2020 și pentru viitor, în temeiul art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 și art. 1 lit. B din capitolul I al anexei nr. VIII la aceeași lege raportat la lit. a) din anexa la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017.

19. A mai reținut că este îndeplinită și ultima condiție de admisibilitate, întrucât instanța supremă nu a statuat asupra chestiunii de drept invocate și aceasta nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

20. Părțile nu au prezentat puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

21. Instanța de trimitere a apreciat că acordarea sporului pentru condiții de muncă deosebite în limitele prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 569/2017 intră în responsabilitatea ordonatorului de credite, care trebuie să respecte dispozițiile art. 11 alin. (3) și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 și să se încadreze în sumele prevăzute pentru cheltuielile de personal din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat.

22. Lipsa fondurilor necesare plății sporului pentru condiții de muncă deosebite reprezintă o chestiune subsecventă stabilirii dreptului, care nu poate înlătura acordarea acestui spor de vreme ce dispozițiile art. 1 lit. B din capitolul I al anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 stabilesc că funcționarii publici beneficiază de un spor pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat și nu se face dovada depășirii limitei prevăzute de art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.

23. Nici prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 nu sunt de natură a împiedica acordarea sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, deoarece acesta este stabilit în procent de până la 15% din salariul de bază, iar limitarea la care face referire textul de lege menționat pornește de la raportarea sporurilor la salariul brut lunar.

24. Ca atare, nu se poate nega procentul sporului pentru condiții de muncă vătămătoare sau periculoase, de până la 15% din salariul de bază, prin invocarea unei norme legale care limitează sau menține, începând cu 1 ianuarie 2019, cuantumul sporurilor incluse în salariul brut lunar, cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

25. *Curțile de apel Alba Iulia și Ploiești* au transmis hotărâri judecătorești cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, pronunțate în fond.

26. În considerentele acestora s-a reținut că, în urma expertizării locurilor de muncă, au fost identificați factori de risc; în aceste condiții, constatându-se că reclamanții fac parte din categoria personalului care poate beneficia de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare și că aceștia își desfășoară activitatea sub influența acestor factori, se impune acordarea sporului cu respectarea dispozițiilor art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, conform art. 9 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, și atât timp cât sunt îndeplinite cerințele din lege. S-a apreciat că stabilirea concretă a cuantumului sporului nu este atributul instanței de judecată, ci al ordonatorului principal de credite, pe baza propunerii structurii cu atribuții în domeniul resurselor umane. S-a considerat că acordarea sporului nu este condiționată de includerea în bugetul de venituri și cheltuieli a unor fonduri cu destinație specială, art. 8 din regulamentul anterior menționat instituind obligația ordonatorului principal de credite de a aproba locurile de muncă, categoriile de personal și stabilirea concretă, de la caz la caz, a sporurilor pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare.

27. *Curțile de apel București, Iași și Ploiești* au comunicat punctele de vedere teoretice ale judecătorilor asupra aceleiași chestiuni, din care a rezultat că recunoașterea și acordarea sporului pentru condiții de muncă deosebite în limitele prevăzute de Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017 intră în responsabilitatea ordonatorului de credite, care trebuie să respecte dispozițiile art. 11 alin. (3) și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 și să se încadreze în sumele prevăzute pentru cheltuielile de personal din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat. S-a opinat că lipsa fondurilor necesare plății sporului pentru condiții de muncă deosebite reprezintă o chestiune subsecventă stabilirii dreptului, care nu poate justifica refuzul acordării acestui spor de vreme ce dispozițiile art. 1 lit. B din capitolul I al anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 stabilesc că funcționarii publici beneficiază de un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat, și nu se face dovada incidenței art. 25 alin. (1) din aceeași lege. S-a mai arătat că prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 nu pot fi interpretate în sensul că se opun recunoașterii retroactive a acestui drept, deoarece plafonarea cuantumului sporului pentru condiții de muncă deosebite pornește de la premisa acordării acestui spor în anul de referință 2018, respectiv că sporul în cauză este stabilit în procent de până la 15% din salariul de bază, pe când limitarea la care face referire art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 pornește de la raportarea sporului la salariul brut, noțiuni juridice cu conținut diferit.

28. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problema de drept care formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

29. Prin Decizia nr. 666 din 29 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 4 februarie 2021, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23, ale art. 25 alin. (1) și ale art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017. În considerentele de la paragraful 28 din această decizie s-a statuat că: „Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, care delegă stabilirea mărimii sporului pentru condiții de muncă prin acte de reglementare secundară (regulament-cadru care se aprobă prin hotărâre a Guvernului), Curtea reține că, departe de a constitui o negare a rolului Parlamentului de unică autoritate legiuitoare, prevederile de lege criticate nu fac altceva decât să dea expresie opțiunii legiuitorului în materia reglementării sporului pentru condiții de muncă, fără a încălca dispozițiile art. 61 din Constituție. Astfel, marja de apreciere a autorităților administrației publice în privința stabilirii mărimii sporului pentru condiții de muncă nu este nelimitată, ci aceasta se exercită, în condițiile legii, cu încadrarea în limitele maxime prevăzute de lege.” Considerente similare se regăsesc în Decizia nr. 63 din 28 februarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 18 iulie 2023.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

30. Prin Decizia nr. 76 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 13 ianuarie 2025, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis, în parte, sesizările conexe și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. a) capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 și ale articolului unic pct. I lit. A din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, a stabilit că: „Personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase, prevăzut la articolul unic pct. I lit. A din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, salarizat potrivit anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, are dreptul la acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase de la 50% până la 75% din salariul de bază, prevăzut de art. 14 alin. (1) lit. a) capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 și articolul unic pct. I lit. A din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, în baza buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 și Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, obligația stabilirii cuantumului concret al sporului pentru condiții deosebit de periculoase revenind ordonatorului de credite.”

31. Prin Decizia nr. 104 din 9 decembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 6 februarie 2025, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis 3 sesizări conexe și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 22 și 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, a stabilit că: „La acordarea sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare trebuie să se țină seama de plafonul prevăzut de art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

X. Raportul asupra chestiunii de drept

32. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

33. Temeiul de drept al prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care se completează, în mod corespunzător, cu dispozițiile dreptului comun, Codul de procedură civilă, astfel cum se și statuează expres prin art. 4 din ordonanță.

34. În contextul normativ indicat, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării: (i) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac; (ii) cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024; (iii) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei; (iv) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

35. Verificându-se întrunirea acestor cerințe legale în raport cu elementele sesizării, rezultă că nu sunt îndeplinite toate exigențele procedurale menționate pentru declanșarea mecanismului preîntâmpinării practicii neunitare.

36. Referitor la primele două condiții legale se reține că Dosarul nr. 1.075/97/2023 se află în curs de soluționare pe rolul Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal, care judecă pricina în recurs, în conformitate cu dispozițiile art. 96 pct. 3 din Codul de procedură civilă cu referire la art. 536 din Codul administrativ, obiectul litigiului fiind circumscris domeniului specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

37. În legătură cu cea de-a treia condiție enunțată, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut în mod constant, în jurisprudența sa, că obiectul sesizării pentru o hotărâre prealabilă îl poate constitui o chestiune de drept dacă, prin consecințele pe care le produce, interpretarea normei are aptitudinea de a determina soluționarea cauzei pe fond, adică rezolvarea raportului juridic dedus judecării.

38. Plecând de la situația factuală a existenței buletinului de expertizare a factorilor de risc pentru locul de muncă ocupat de un funcționar public al administrației publice locale, se constată că instanța de trimitere solicită a se stabili dacă, în interpretarea art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu referire la anexa nr. VIII capitolul I lit. B și art. 11 alin. (1)-(3) din aceeași lege și raportat la dispozițiile art. 7, 8 și 9 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017 și anexa la regulament — lit. a), reclamantul beneficiază de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază în condițiile în care ordonatorul de credite nu a aprobat locurile de muncă și categoriile de personal care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare, iar bugetul de venituri și cheltuieli al angajatorului nu cuprinde sumele necesare acordării sporului și, de asemenea, dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, respectiv cele ale art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 limitează, începând cu luna ianuarie 2020, cuantumul sporurilor cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2019, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

39. În opinia instanței de trimitere, disputa poartă asupra posibilității acordării sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, pretins de reclamant în temeiul art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 și al art. 1 din capitolul I lit. B al anexei nr. VIII din aceeași lege cu trimitere la lit. a) din anexa la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, prin raportare la punctul de vedere al părții conform căruia sumele prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli de personal aprobate au fost insuficiente până la sfârșitul anului 2018, astfel încât nu a putut fi stabilit și nici acordat sporul pentru condiții de muncă la nivelul prevăzut de regulament.

40. Conform opiniei exprimate în încheierea de sesizare, acordarea sporului pentru condiții de muncă deosebite în limitele prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 569/2017 intră în responsabilitatea ordonatorului de credite, care trebuie să respecte dispozițiile art. 11 alin. (3) și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 și să se încadreze în sumele prevăzute pentru cheltuielile de personal din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, iar lipsa fondurilor necesare plății sporului reprezintă o chestiune subsecventă stabilirii dreptului, care nu poate înlătura acordarea lui, după cum prevederile din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 nu sunt de natură a plafona acest spor.

41. Se observă că instanța de trimitere nu punctează divergența de interpretare și/sau aplicare a textelor de lege supuse analizei, nu invocă în concret o ambiguitate de conținut a vreunei norme juridice, din cele invocate, ci solicită o îndrumare pentru a gestiona soluționarea cauzei pe fond.

42. Întrebarea adresată instanței supreme nu are în vedere lămurirea condițiilor legale pentru stabilirea și acordarea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare cuprinse în lege și regulament (de exemplu, stabilirea categoriilor de personal destinate ale normei ce se cere a fi interpretată, stabilirea criteriilor de identificare a locurilor de muncă periculoase etc.), ci posibilitatea instanței de trimitere de a stabili acordarea acestui spor exclusiv în funcție de buletinele de expertizare emise de autoritățile abilitate în lipsa finalizării procedurii instituite prin Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, deși prin aceasta se încalcă principiului legalității prevăzut de art. 6 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, conform căruia „drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art. 11 alin. (1), conform principiilor enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege”.

43. În cauză, verificarea premiselor sesizării, determinate de circumstanțele concrete ale litigiului și de modalitatea în care a fost formulată întrebarea, și anume dacă sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare poate fi stabilit și acordat de către instanța de judecată în cazul în care ordonatorul principal de credite nu a emis un act administrativ prin care să stabilească locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului prevăzut în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 și condițiile de acordare a acestuia confirmă faptul că instanța care a formulat întrebarea prealabilă nu are o dificultate de interpretare punctuală, de principiu, a normelor de drept substanțial indicate în sesizare, ci urmărește identificarea soluției ce urmează a o adopta prin raportare la finalizarea sau nu a procedurii administrative impuse de lege în sarcina ordonatorului de credite.

44. Or, procedura reglementată de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privește interpretarea cu caracter de principiu a unei norme de drept care poate conduce la apariția unei practici neunitare, stabilită ca incidentă în cauză de către instanța de trimitere, aptă să ducă la dezlegarea litigiului, iar nu determinarea, în concret, de către instanța supremă, a elementelor care conturează raționamentul juridic, prin care să se recurgă la punerea punctuală în aplicare a acestuia la raportul juridic dedus judecătii, întrucât nu aceasta este finalitatea mecanismului de unificare a practicii judiciare.

45. Deși lămurirea modalității de interpretare și aplicare a normelor legale în cadrul mecanismului hotărârii prealabile are scopul de a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților ori dificultăților unor texte de lege, în lipsa unor asemenea ipoteze care să reflecte caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, împrejurări ce nu au fost prezentate nici de către instanța de trimitere, rămâne atributul exclusiv al acesteia din urmă să soluționeze cauza cu judecata căreia a fost învestită, aplicând, în acest scop, metodele de interpretare a normelor juridice recunoscute în dreptul intern.

46. De altfel, Legea-cadru nr. 153/2017 prevede, la art. 23, că locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzută în anexele nr. I-VIII și condițiile de acordare a acestuia se

stabilesc, în cel mult 60 de zile de la publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin regulament-cadru elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, a fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională sau a fiecăreia dintre autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate.

47. Anexa nr. VIII din Legea-cadru nr. 153/2017 privește familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”.

48. Potrivit art. 1 din capitolul I lit. B — Reglementări specifice funcționarilor publici din anexa nr. VIII anterior menționat, funcționarii publici beneficiază de un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar corespunzător timpului lucrat; locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestora se stabilesc de către ordonatorul principal de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților funcționarilor publici, în limita prevederilor din Regulamentul elaborat potrivit legii, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens.

49. În aplicarea art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, a fost adoptat Regulamentul privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică locală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017.

50. Acest regulament stabilește locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, respectiv a sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare, precum și condițiile de acordare a acestora, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică locală, prin art. 8 fiind instituită obligația ordonatorului principal de credite de aprobare a locurilor de muncă, a categoriilor de personal și de stabilire concretă, de la caz la caz, a sporurilor pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare.

51. În lumina celor expuse se reține că sesizarea formulată nu privește o problemă de drept aptă să devină sursa unor interpretări divergente și, pe cale de consecință, a unei jurisprudențe neunitare.

52. Alte argumente de inadmisibilitate a cererii de sesizare decurg din:

— Decizia nr. 76 din 18 noiembrie 2024, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat în sensul că: „În conformitate cu aceste prevederi din regulamentul-cadru emis în baza dispozițiilor din legea-cadru care au impus stabilirea pentru fiecare familie ocupațională a condițiilor concrete de acordare a sporurilor, prin care sunt stabilite limitele minime și maxime ale cotei procentuale a sporului, criteriile pentru stabilirea concretă a cotelor de spor în cadrul procentelor aprobate, revine ordonatorului de credite, cu respectarea acestora, obligația să stabilească mărimea concretă a sporului. Instanța de judecată nu poate proceda la stabilirea unui quantum concret al sporului, ci poate doar să cenzureze refuzul nejustificat al ordonatorului de credite de acordare a sporului în limitele reglementate și să stabilească în sarcina acestuia obligații specifice pentru determinarea quantumului concret, în conformitate cu dispozițiile care prevăd acordarea sporului din Legea-cadru nr. 153/2017 și Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018. (...) În condițiile în care sporul pentru condiții deosebit de periculoase nu este reglementat într-un quantum fix, însă sunt stabilite limita minimă și limita maximă, iar personalul prevăzută de lege are dreptul la spor din momentul îndeplinirii condițiilor specifice prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017, precum și a celor prevăzute de regulamentul-cadru emis pentru punerea în aplicare a dispozițiilor care prevăd

acordarea sporului, legea conferă ordonatorului de credite un drept de apreciere pentru determinarea mărimii concrete a sporului, însă dreptului ordonatorului de credite îi corespunde obligația corelativă de a-l exercita cu respectarea prevederilor legale". (paragrafele 122, 124);

— Decizia nr. 104 din 9 decembrie 2024, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat în sensul că la acordarea sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare trebuie să se țină seama de plafonul prevăzut de art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și art. II din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 115/2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

53. Trebuie însă remarcat, astfel cum rezultă și din opinia instanței de trimitere, dar și din punctele teoretice exprimate, că problema lipsei fondurilor necesare plății sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare (generată de nebugetarea cuantumului necesar de către ordonatorul de credite), precum și cea a plafonării cuantumului sporului (care a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție) sunt chestiuni subsecvente stabilirii și recunoașterii dreptului, care însă nu se opun recunoașterii sale și care nu pot fi examinate în lipsa stabilirii legăturii cu cauza.

54. Ca atare, se constată că mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu poate fi valorificat atât timp cât condițiile restrictive de admisibilitate nu sunt cumulativ îndeplinite.

55. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.075/97/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu referire la art. 1 lit. B capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, art. 11 alin. (1), (2) și (3) din aceeași lege-cadru și raportat la art. 7, 8 și 9 din regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017 și lit. a) din anexa la regulamentul amintit, respectiv art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, funcționarii publici din cadrul administrației publice locale care ocupă un loc de muncă cu factori de risc, expertizat ca atare, în conformitate cu art. 3, 4 și 5 din Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, beneficiază de sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare prevăzut în art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 cu referire la art. 1 lit. B capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 și art. 1 și următoarele din regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017 (respectiv sporul de până la 15% din salariul de bază pentru personalul din cadrul administrației publice locale care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 4 din regulament), în contextul în care ordonatorul de credite nu a aprobat locurile de muncă și categoriile de personal care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare în conformitate cu dispozițiile art. 7, 8 și 9 din regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017 și cu referire la art. 11 alin. (3), art. 23 și art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 1 lit. B capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, iar sumele prevăzute pentru cheltuielile de personal din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, la care face referire art. 9 din regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, nici nu prevăd sumele necesare acordării sporului de până la 15% din salariul de bază pentru personalul din cadrul administrației publice locale care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 4 din regulament și între timp au intervenit dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și cele ale art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 24 februarie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Cristian Balacciu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

